

til kreppuna og greina fær. Til tess eru ekki stundir. Tað torvar kanska heldur ikki; allir, ið ikki eru andiliga latir og sum hava evnir at leita eftir orsök og virkningi, skilja og eru fullt út greiðir yvir; at tað er privatkapitalisman, hennara lívsáskoðan og princippi, ið hava rent verðina út í tann ræðuliga ragnarokk, sum við kríggi, kreppu og andligum og figgarligum trældómi er við at gera tað ólivandi her á foldum, hvar ið yvirflóð kundi verið av øllum til øll.

Lívið hevur troðkað menn til at siggja hitt neyðturviliga í at ríma gumlar gotur og ganga nýggjar leiðir. Men at siggja, at ássana, er ikki nóg mikið; lívið í dag krevur handling. — Hann, ið svíkur her, átekur sær eitt stórrí andsavar yvir fyrri landi og fólk, enn hann kann hera. Í dag skulu viljin og tókkin yvir fyrri fjóðini roynast. Í dag skulu orðini — tey mongu orðini í hesum máli um at bjarga okkara figgarviðurskiptum á vekt-skálina. Í dag verður fyrst og fremst tann maður, tann flokkur, ið hevur borið hetta mál á ting, royndur, um maðurin stendur aftanfyrri orðini, um landsins og fjóðarinnar frami stigur fremri enn aðrar interessur. — Eg veit, at í nevndararbeiðinum eru komin veiklyndisbæk til sjóndar. Eg vóni tó, at nú tá ið hitt andliga andsvárið skal takast, at hetta veiklyndi víkjur fyrri einari heroismu, einari stórlætis kenslu.

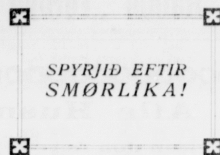
Vit javnaðarmenn hava arbeitt av góðum huga og øllum evnum í teim fáa døgnum, sum høvi hevur verið til tess. Eitt fullfiggjað uppskot liggur frá okkara hondum, eitt uppskot, ið býður 250.000 kr., um tað verður viðtikið, og tað ger tað uttan at nerva í stórrí muni.

Framhald.

Málaraforrættning.

Papp, tapet, møpulpulver, alt málaraafakinum viðvíkjandi Best, blligast. — Ordrar frá bygðum ekspederast umgangandi.

M. P. Jacobsen, Tórshavn.
Telef. 287.

Máling Tapet Linoleum

Tlf. 81. Poul Arne Poulsen.

Landstingsvalgets sandsynlige Udfald.

Højre og Venstre vil tage deres Fiertal i September.

Ekspeditionssekretær, cand. polit. A. Holm tager i »Berl Tid.« det sandsynlige Udfald af Landstingsvalget i September op til en rent talmæssig Undersøgelse.

Udgangspunktet for Beregningerne er en Sammenligning mellem de forskellige Partiers Stemmetal med Landstingsvalgene i 1924, 1928 og 1932 og Partiernes Stemmetal ved Folketingsvalgene samme Aar eller Aaret efter. Ved at lægge denne procentvise Maalestok paa Stemmetallene fra Folketingsvalget den 22. Oktober kommer Hr. Axel Holm til følgende Resultater:

1 2. Landstingskreds (Sjælland og Lolland-Falster) tager Venstre to Mandater, hvoraf Soc. og Kons. hver vinder et.

Paa Bornholm (3. Kreds) tager Soc. det Mandat, som Venstre nu har.

1 5. Kreds (det vestlige og sydlige Jylland) tager Kons., Soc. og frie Folkeparti hver et Mandat fra Venstre.

Hertil kommer, at Venstre forud har maattet afgive et Mandat af de 19. Landstingets selvraadede over, til Socialdemokraterne.

Efter Valget skulde da Stillingen i Landstinget blive den, at Regeringspartierne raader over 38 Mandater, Venstre og de Konservative over 36, hvortil kommer 1 F. F. og 1 Færing, hvilken sidste antagelig ogsaa vil staa Regeringspartierne nærmest.

— Saa vidt en nøgtern Procentberegning. Og naar de politiske Faktorer læges i Betragtning — Befolkningens afgjorte Fordømmelse af Oppositionspartiernes Holdning — skal det i hvert Fald nok vise sig, at det moderat-konservative Landstingsflertals Saga er ude fra September 1936 at regne.

Frit Valg nu kun 49 Øre.

Spid endelig ikke Tiden, men benyt Dem af Chansen straks, og vent endelig ikke til det er for sent, thi alle Reseda Værer er nedsat fra alt frit Valg 95 Øre og helt ned til alt frit Valg 49 Øre. — Tilbudet gælder idag og følgende Dage saalænge Lager haves fra Reseda Afdelingen hos M SKÆLING Tórshavn

Tiðindi.

K. F. U. M.

Søndag: Hjemligt Samvær.
Mandag: Læsestue.
Onsdag: Mindestafdelingen Kl. 6. Ungdomsafdelingen Kl. 8.
Torsdag: Helligtime.
Fredag: Vagtpædagogik.
Børnehaven er lukket i hver Sognedag.

Frelsens nær.

Søndagens Møder:
Kl. 10 1/2: Hellighedsmøde.
Kl. 2: Sondagsskole.
Kl. 8: Frelsesmøde.
Alle er velkomne.

Fótbóltsleikur

2. páskadag kl. 2 1/2 millum B 36 og H. B., atgongd til henda leik verður 50 oyru fyri vaksnin og frí fyri børn.

Skipatiðindi.

Godthaab 8000, Brimnes 1600, Fagranes 4000, Frida 1000, Emerald 3500, Falkurin 5000, Johanne Sofia 5000, Egeria 600, Sjana 5000.

Heimkomin til Vágs
Havgasin 2 tús., Stanly 3 tús.
Albert Victor 2 1/2 tús., Beinissvør 3 1/2, Johanna 3 1/2, Norðfarið 6, Norðhavið 7, Marchal 4 1/2, Silverspray 5, Maritane 6, Milly 6, Grace 2 1/2, Marie 7, Kitty Wake 2, Vágbingur 3, Ellen 3 1/2 og Heimdalur 1 1/2 túsund.
Til Havnar Saltaire 5000.
Til Sörvágs Havfari 12000.

Silvurmedalju.

Jens Pauli í Dali, fyrstøðumaður navigatiónsskúlan í Tórshavn, hevur við Tjaldrinum fingið silvurmedalju fyri at bjarga einum drogni frá at drukna. — Tað hendi 12. mars í fjór, at ein smádrongur á syklu fór út fyrri kajuna í Havn. J. P. í Dali leyp út eftir honum og bjargaði honum í evstu stund.

Báturin.

sum fórst fyrri Norðadali, er forður til Havnar. — Hann er, sum vit aðrastaðni hava greitt frá, skrædnadur. Hann er alt ov veikt bygður til motor; bondini og borðini eru ikki mætari enn í vanligum róðrabáti.

Kolavirki á Tveroyri.

Við Annahø og Tjaldrinum kom ein hópur av víði, skinnarum, vognum, borum o. s. frv. til kolavirkið.
Talan er um at nýta 20 menn at byrja við.
Kolavirkið hevur samráðst við

arbeiðarafelagið um lækkan av lonini frá 90 til 70 oyru, samstundis sum ætlanin er at innføra 8-tíma dagin. Nú er arbeiðsdagurin 10 tímar fyrri ultan mattið. Ein arbeidari, sum fær arbeidi nú allan dagin, vinnur alto 9 kr. Eftir uppskoti kola-virkisins víði daglønin verid 5,60 kr. ella sløk 30% minni, enn hon nú er. Hetta kundu arbeidararnir sjálvsagt ikki ganga við til, so mikið verið, sum at minuarbeidið er eitt hitt stravnasta arbeidi sum er.

Maður

komin til skaða.
Undir lossingini av víðinum til Kolavirki kom ein arbeidari til skaða. Eitt bundið av víði losnaði undir upphalingini úr lastini og kom út yvirarbeidarin Thomas Jacobsen og lóstaði hann. Bilur fór við honum heim. — Hvussu stórir skaðin varð, kundi ikki ætlast um.

Mjólkabáturin

á Tveroyri kom onsdagin siglandi inn í havnarbrunnin har. Tað bar so illa til, at masturin lók í sprýtið á »Fagranes«i og stóktist av. Ti betur kom eingin til skaða.

Frætt

er, at eitt skip hjá A.S. N. J. Mortensen hevur mist 2 bátar.

Havnar fimleikarfelag

vitjar Suduroy á páskum.

Mindst

80 af 100 tror sikkert ikke, at det er rigtigt uden ved Selvsyn at være overbevist derom, men som Læserne kan se af omstændende Annonce, da er alle Reseda Værerne i Afdelingen her i Tórshavn nedsat til alt frit Valg 49 Øre — og Herr Fuldmægtig A. Jørgensen, der i disse Dage er her i Byen for at foretage denne opsigsvækkende Prisnedsættelse paa frit Valg 95 Øre — til nu kun 49 Øre — frit Valg, beder os meddele, at Tilbudene kun gælder saalænge Lager haves. Den nye Adresse er hos Herr M. Skæling, Tórshavn.

2) Heðin Brú: Smásøgur.

Rennur og rennur foli mín.

Tað er jólaaftan. Eg eri næmingur á einum dónskum garði. Dagsyrkið er lokið.

Her inn til mín eru eingi jól komin enn, høgtíðin kemur fyrst niðri undir, í stovurnar, har ovnamir eru, og seinast her upp í loftsklivan hjá mær.

Í einum króki stendur vaskifatið fryst í botn, í einum øðrum króki standa skógvarnir frýstir fastir í gólvíð. Sjálvur siti eg hálvstíðnaður á einum lavnum stóli og stari út í eitt lokað vindeyga.

Eingin annar næmingur er á garðinum, allir øllvru eru heima, nú høgtíðsdagarnar. Tvær av teim trimum arbeidskonunum eru rýmdar. Ája, fari so tær, mær er tað so sum tað sama, bert tað at var onnur av teimum her, hevði hon drúgvast knógvað mær ein nýttuligan bita eitt sovorið kveld. Ein uggi hevði tað verið, hóast tað ikki er mær tað besta at eula eta jólini niður í meg.

Nú rópar í tóninum. Eg niður.
Tað er húsbóndin: «Spenn fyrri kana og koyr okkum í kirkju um stuttan tíma.»

«Gaman í.» Eg fari upp aftur, hampí meg, biti í eina skrá og so í stallin.

Rossini gløða spurin at mær við teirra dólsku

eygum, hvar skal siga: hvat vil tú so stíðla, hevur tú eina kornsáð at geva okkum? Men tá eg komi við skreyttýggjunum og skal leggja á tvey av teimum, verða tey ill, leggja oyruni aftur á hálsin og royna at bita. «Sopp, sopp, sopp, olmusudýrini,» royni eg at tosa upp í lag við tey. «Tit hava ongur áneyðir at klaga, heit, mett og hoykrubban full. Nei, tit skuldu verið í mín stað...»

Um ein stuttan tíma standi eg ferðabúgvinn fyrri stovudurinum. Men tímin verður langur, og eg bíði. Rossini ótolnast, grava í kavan, bitast og eru ólátað. «So, so, so, bindið frið á tykkum. Hver varmast tykkara hábræð, hver hugsar um tjúgustiga kuldán innan fyrri hasar dýrnar? Kuldin er ikki har. Halda tit, tað kennist inn, hvussu tað sviður í skinnið á okkum trimum? Tá tveir tímar eru línir, fer húrðin upp, og hjúnini standa og munnhægast í forstovuni. So koma tey.

Eg skal vera allastaðni, og skal halda rossunum, eg skal balla lótposar um konuna, eg skal balla vognavið um herðarnar á henni.

Frúen hevur loypt øði í mannin, tí at hann hevur noyðst at biða so leingi eftir henni. Og hvar skal skal fáa ákoyringarnar? Eg, sjálvandi. Frúan fer at gráta; frúan fer at hótta við at rýma inn aftur ella eisini misfir hon málið fyrri eitt skifti. Nei, hvess ikki í hana. Men eg eri ólika, eg havi ikki loyvi at svara aftur, ikki loyvi at svara aftur, ikki loyvi at taka illa imóti, hvat hann so býður mær.

«Hava tygum kemt rossunum?»

«Ja.» Tað vóru ongur áneyðir at spyrra, hann sá tey skinu.

«Hava tygum groddað hovjermi?»

«Ja.»

«Hava tygum spent bjelluseðlan?»

«Ja.» Hann hoyrði væl bjellurnar. So kljúgvi eg upp á sætið og takið koyrilin.

«Hvi skammin sita tygum við frakkakraganum upp um oyruni og í hasum klossutu vettunum? Tygum eru ásýniligur, sum tygum sita.»

Eg oní ikki, koyri avstæð við sámuligari ferð, sum nú vanligt er at koyra við húsbóndafólkunum. «Nær í... vera vit í kirkju við latta lag,» sigur hann nú aftur, «koyra tygum tó líki, ella hvussu?»

Tá vendi eg mær á og spyrra, hvat hann sigur. «Hvat tað er, eg sigi.» Hann reistist úr sæti og hóttir við nevnum. «Tora tygum at vera óheviskur móti mær. Halda tygum, eg lati mær bjóða, at tygum seta granarnar upp?»

Nú rennur sinnið at Gretturi. «Steggið mær eitt sindur, húsbóndin!» Eg taki húgvuna av, lati meg úr vettunum og koyri frakkakragan niður. So gevi eg oldenborgarrossunum eitt rip við koyrilinum, og tey leggjast ikki á bóðini, seta í at tvíspora og fara sum pílar. Tá varð hvírt aftanfyrri meg.

Hetta er eftir slætta Lyngbyvegnum, og vit skulu í Lyngby kirkju, hóast aðrar eru nærri. Eg havi verið so umhugsin at prent múlini niður, so eg leit mær til at ráða rossunum, ið hvussu so fór at ganga. Ferðin er ófar. Gongufólk og vognar vikja í røðslu.